

bygge, ikke var i overensstemmelse med FN-pagtens mål og de højeste menneskelige idealer. Portugal ønskede at leve i fred og forståelse med sine afrikanske naboer og ønskede så vidt muligt at tage hensyn til alle synspunkter, men havde til gengæld et rimeligt krav på, at der blev taget hensyn til dets egne synspunkter.

I den efterfølgende generaldebat fremkom der indlæg fra mere end 50 lande. Fra de afrikanske og asiatiske staters side fremkom der under debatten påny kraftige angreb på den portugisiske politik i de oversøiske områder. Et gennemgående træk i de afro-asiatiske indlæg var påstanden om, at den portugisiske racepolitik ikke reelt bygger på lighed, og at integrationspolitikken var en illusion, da det ikke var muligt at gøre afrikanere til portugisere. Det blev ligeledes påny kraftigt understreget, at Portugals nuværende politik udgjorde en trussel mod den internationale fred og sikkerhed.

Flere af de afrikanske repræsentanter gav udtryk for den opfattelse, at der ikke var sket væsentlige reelle fremskridt under efterårets drøftelser mellem Portugals udenrigsminister og repræsentanter for de afrikanske stater. I anledning af, at generalsekretæren i sin beretning vedrørende drøftelserne gav udtryk for håb om, at forhandlingerne med Portugal kunne fortsættes, udtalte *Ghanas delegerede*, at de afrikanske stater alene var gået med til drøftelser, ikke til egentlige forhandlinger; herom kunne der ikke blive tale, så længe Portugal afslog at efterkomme generalforsamlingens resolutioner.

På den anden side må det noteres, at en række delegerede, herunder bl. a. latin-amerikanske, pegede på det opmuntrende i, at Portugal og de afrikanske lande under generalsekretærens forsæde havde fundet det muligt at drøfte spørgsmålene vedrørende de portugisiske områders fremtid, ligesom man udtrykte håb om, at disse drøftelser ville kunne videreføres.

Under debatten blev der endvidere fra flere afro-asiatiske landes side rettet angreb på NATO-landene. *Nigerias delegerede* udtalte således, at det var den økonomiske og militære støtte, som Portugal fik fra de større vestmagter, der satte det i stand til at fortsætte undertrykkelsen af de afrikanske befolkninger i dets territorier. *Ghanas dele-*

gerede anklagede USA, Storbritannien og Frankrig og alle andre NATO-lande for den støtte, de ydede Portugal, og sagde, at de ville blive holdt ansvarlig for hver enkelt indbygger i Angola, Moçambique og Portugisisk Guinea, som blev dræbt af de våben de forsynede Portugal med. På den anden side udtalte den *amerikanske delegerede*, at den portugisiske regering efter henvendelse fra den amerikanske regering havde for sikret, at våben, som blev leveret til Portugal i henhold til NATO-aftalen, alene ville blive benyttet til NATO-formål og ikke ville blive benyttet i Afrika.

Ved debattens afslutning fremlagde 51, herunder navnlig afro-asiatiske stater, et resolutionsforslag, som havde følgende ordlyd:

Generalforsamlingen, som

har behandlet spørgsmålet om områder under portugisisk administration,

har behandlet beretningen om dette spørgsmål afgivet af det særlige udvalg vedrørende situationen i forbindelse med gennemførelsen af deklarationen om tilståelse af uafhængighed til koloniområder og deres befolkninger,

har hørt petitionærerne,

erindrer om den i generalforsamlingens resolution 1514 (XV) indeholdte deklaration om tilståelse af selvstændighed til koloniområder og deres befolkninger,

erindrer om sine resolutioner 1542 (XV) af 15. december 1960, 1603 (XV) af 20. april 1961, 1699 (XVI) af 19. december 1961, 1742 (XVI) af 30. januar 1962, 1807 (XVII) af 14. december 1962 og 1819 (XVII) af 18. december 1962 samt sikkerhedsrådets resolutioner af 9. juni 1961 og 31. juli 1963,

navnlig erindrer om, at sikkerhedsrådet ved sin resolution af 31. juli 1963 indtrængende opfordrede Portugal til at opfylde følgende punkter:

- a) en øjeblikkelig anerkendelse af den ret som tilkommer folkene i de under dens administration stående områder, til selvbestemmelse og uafhængighed,
- b) en øjeblikkelig standsning af alle undertrykkelsesforanstaltninger og en tilbage-trækning af alle militære og andre styrker, som for øjeblikket anvendes til det formål,